

ČOHO SA BOJA KREŠŤANIA?

VEĎ PREDSA POSLEDNÉ VÍŤAZSTVO PATRÍ KRISTOVI!

Vo sv Písme je viac raz povzbudenie, aby sme sa nebáli. **Nebojte sa!** Podľa sv Jána v láske niet strachu. **Dokonalá láska vyháňa strach.** Na druhej strane nám evanjelium hovorí o tom, že Ježiš sa krvou potí, že Ježiš cítil strach obavy, ... nie je to nič divné. Veď Ježiš je pravý človek a **strach je normálnou súčasťou života** človeka. Je to naša prirodzená reakcia. V istých situáciách. Odvaha nie je tom, že sa ničoho nebojíme. Ale je to schopnosť primerane konať, aby sme sa vyhli nebezpečeniu. Dokonca nedostatok strachu kedy by sme sa mali báť, je prejavom aj psychickej poruchy.

O všeličo sa bojíme. Dokonca máme aj strach o cirkev! Kresťania katolíci, ktorým záleží na cirkvi, tak tiež majú o ňu strach. Pozeráme sa na vnútorne slabosti cirkvi. Aj na vonkajších nepriateľov, ktorí útočia na cirkev. Pýtajú sa: čo len to bude s našou cirkvou? Ako to bude v budúcnosti?

Strach o cirkev. Nie je to zlé. Pokiaľ nás to neparalyzuje. Ale je to skôr podnet k **osobnému obráteniu** a k hľadaniu Boha a Jeho vôle.

BUDÚ VÁS VŠETCI NENÁVIDIEŤ ...

Majster z Nazareta vedel, že Jeho Cirkev zažije ťažké situácie, vrátane prenasledovania. Svojich učeníkov preto pripravil na to, aby sa dokázali vyrovnáť so stresom a strachom zoči-voči nepriazni osudu.

Kristus hovorí: vydajú vás na smrť. Všetci vás budú nenávidieť. Pre moje meno. Tieto slová neplatia iba pre časy opísané v románe Quo vadis od Henryka Sienkiewicza. Práve naopak. Naplnenie týchto slovo je ešte pred nami. Ježiš hovorí, že pred jeho druhým príchodom príde veľký útlak. Kľúčom k tomuto druhu hrôzostrašného proroctva sú slová: „Vo svete zažijete súženie, ale majte odvahu: Ja som premohol SVET.“ (Jn 16,33). **Kristus nesľubuje cirkvi ľahký život, spokojný život vo vatičke.** No na druhej strane Kristus hlava Cirkvi cez svoju smrť a zmŕtvychvstanie predsa už zvíťazil nad zlým. Napriek tomu sa príbeh neskončil, stále pokračuje, často dramatickým spôsobom, hoci **KONEČNÉ VÍŤAZSTVO PATRÍ KRISTOVI.**

Benedikt XVI hovorí vo svojej biografii o tom, čoho sa môže báť pápež a celá cirkev? Dostal otázku: ... Z homílie na začiatku vášho pontifikátu sa zapamätala najmä jedna veta: „**Modlite sa za mňa, aby som neutiekol pred vlkami**“. Svätý Otec predvídal ste všetko, čo sa stalo potom neskôr? Odpoveď: „Tu musím

povedať,“ povedal emeritný pápež, „že vnímanie toho, čoho sa pápež môže báť, je príliš malé. Samozrejme, záležitosti ako „Vatileaks“ sú bolestivé /únik dokumentov/. ... Ale skutočnou hrozbou pre Cirkev, a teda aj pre Petrovu službu, nie sú tieto veci, ale **svetová diktatúra zdanlivo humanistických ideológií**, ktorých odmietnutie hrozí vylúčením zo základného spoločenského konsenzu /dohody/. Pred sto rokmi bola napr myšlienka homosexuálneho manželstva absurdná. Dnes sú tí, ktorí sa tomu bránia, sociálne exkomunikovaní. To isté sa deje v prípade aborcii a detí zo skúmavky. Moderná spoločnosť má blízko k **formulácii protikresťanského kréda** a ak je niekto proti, bude zasiahnutý spoločenskou exkomunikáciou. Strach z tejto duchovnej sily Antikrista je preto pochopiteľný. Katolíci sa teda podľa Benedikta XVI. môžu obávať „diktatúry zdanlivo humanistických ideológií“.

RÔZNI ĽUDIA – RÔZNE OBAVY.

To čoho sa obávame, závisí vo veľkej miere od našich **názorov, presvedčenia a volieb**. Jedni sa boja toho, čo iní by aj chceli. Aj medzi katolíkmi je to tak. Veriaci v Krista sa **rozoznávajú a rozlišujú predovšetkým v chápaní vzťahu Cirkvi k svetu**, vrátane ideológie, ktorú spomínal Benedikt XVI.

Je tu skupina I. Niektorí by **chceli „progresívnu“ Cirkev**, ktorá by nasledovala – ako sa hovorí – znamenia doby. (svätenie žien, požehn homosexuálnych zväzkov, praktické uznanie rozvodov a predmanželských a mimomanželských zväzkov, ...) dávajú návrh, aby sme ani nehýbali témou aborcii. Hovoria – taký je svet a treba to prijať, zobrať na vedomie. V opačnom prípade bude čoraz viac ľudí odchádzať z Cirkvi. Takíto katolíci sa boja tých, ktorých považujú za „tradicionalistov“, „konzervatívcov“, „fundamentalistov“. Boja sa toho, čoho sa bojí svet. Katastrofa, ktorá má nepochybne nastúpiť ak neznížime emisie, preľudnenie, neonacizmus, atď...

Ďalšia skupina II. Na druhej strane **sú tí, ktorí považujú liberálne ideológie, gender a LGBT ideológie, aborcie, eutanáziu, multikultúru, ekológiu, atď... za reálne ohrozenie** nielen kresťanstva, ale aj celého ľudstva. Títo túžia po cirkvi, ktorá dokáže byť **znakom opozície voči svetu**. Boja sa, že cirkev ktorá stavia na prvé miesto dialóg, stratí sa v hmle, stratí svoju identitu a stratí povedomie o svojom poslaní.

Tí druhí isto by sa zhodli so spomínanou diagnózou Benedikta XVI. Tí prví by ju skôr odmietli, všímajúc si v nej mentalitu „budovania pevnosti“.

Človek nadobudne dojem, že „progresívny“ katolík si bude rýchlejšie rozumieť s neveriacim ľavicovým liberálom o obavách a nádejach než s „konzervatívcom“ katolíkom, ktorý má zasa bližšie k neveriacemu konzervatívcom ako k „progresívnemu“ katolíkovi.

Samozrejme. Takto **predstavené škatuľkovanie /rozdelenie/ je zjednodušenie stavu veci. Realita je totiž ešte viac zložitá a zamotaná.** Postoje mnohých katolíkov sú menej jasné a menej výrazné.

Je tu ďalšia III. skupina. Okrem toho existujú praktizujúci katolíci, ktorí o budúcnosti Cirkvi príliš nepremýšľajú a v dôsledku toho nemajú žiadne zvláštne obavy ani nádeje.

Kard. Wojtyła v roku 1976 v USA povedal: *„Dnes čelíme najväčšej konfrontácii, akú kedy ľudstvo zažilo. Nepredpokladám, že široké kruhy americkej spoločnosti alebo najširšie kruhy kresťanských komunit si to plne uvedomujú. Stojíme pred poslednou konfrontáciou/sporom medzi Cirkvou a anticirkvou, evanjeliom a antievanjeliom/jeho protirečením. Je to čas skúšky, do ktorej musí vstúpiť celá Cirkev (najmä Poľsko). Je to skúška nielen nášho národa a Cirkvi. Je to v istom zmysle test 2000-ročnej kresťanskej kultúry a civilizácie so všetkými dôsledkami. Ľudská dôstojnosť, práva osoby, práva spoločnosti a národov“.*

Ak diagnóza sv Jána Pavla II je pravdivá aj dnes po 50 rokoch a mnohé nasvedčuje tomu, že áno, treba povedať, že aj veľké kruhy katolíckej komunity (v Poľsku) si neuvedomujú vážnosť situácie.

Medzitým by človek musel **pociťovať strach zoči-voči skutočnému nebezpečenstvu**, o ktorom sa v obraze Draka a jeho dvoch šeliem hovorí v 13. kapitole Knihy Zjavenia. Diabolská triáda už prehrala, no v niektorých obdobiach histórie sa **môže zdať, že Drak a Zvery vyhrávajú.**

BOJ SA BOHA!

Ježiš pozná naše slabosti. Preto nás nekarhá za naše strachy, aj keď sú niekedy prehnané. **Chce ich očistiť.** Ukázať ich v primeranom svetle. Preto nám zosiela Ducha Tešiteľa. Predpovedá aj prenasledovanie, zároveň nám sľubuje **milosť odvahy v útlaku.**

Tak sa ich nebojte! ... Nebojte sa tých, ktorí zabíjajú telo, ale nemôžu zabiť dušu. Skôr sa bojte toho, ktorý môže zahubiť dušu aj telo v pekle“ (Mt 10, 25-26,28). **Bojte sa teda Boha!**

Dnes celé zástupy teológov a kňazov odsudzujú a odmietajú bez výnimky **náboženskú strachu a úzkosti** a zdôrazňujú, že keďže Boh je nekonečne milosrdný, tak všetko bude dobré. Avšak pojem „úzkostná náboženská strachu“ sa dnes zneužíva. Sv Ignác píše vo svojich Duchovných cvičeniach a pozýva účastníka duchovných cvičení, aby v modlitbe prosil **„o hlboké precítenie trestu, ktorým trpia zatratení, aby mu aspoň (minimálne) strach z trestov pomohol vyhnúť sa**

hriechu, ak by pre svoje chyby zabudol na lásku večného Pána. Nejde tu o nejaký chorý neprimeraný strach, ale o **BÁZEŇ BOŽIU – BÁZEŇ PRED BOHOM** – je to čnosť, ktorá dnes veľmi chýba.

Podľa Žalmu 111 - Bázeň pred Bohom je počiatkom múdrosti. Lotor na kríži hovorí svojmu kolegovi tiež na kríži: Ani ty sa Boha nebojíš hoci my si to zaslúžime?

Čo to znamená, že by sme sa nemali báť tých, ktorí nás môžu zabiť, keďže sám Ježiš – ako sme už poznamenali – sa triasol pred smrťou? Tu nejde o to, aby sme nemali pocity, ktoré sa objavujú pri reálnom ohrození. Ide tu o to, aby sme pod vplyvom zastrážovania **neopustili naše predtým zvolené dobro** a nepáchali zlé skutky. **NEBOJ SA!** Znamená to teda **nepodľahnúť zlu pod vplyvom strachu.**

V knihe Zjv sa píše o diablove, ktorý skúša človeka cez utrpenie. Kristus povzbudzuje: **Buď verný až do smrti a dám ti veniec života.** Takže „**báť sa Boha**“ **znamená dať Ho na prvé miesto a odmietnuť čokoľvek, čo sa mu protiví.**

V KKC sa píše: Bázeň pred Bohom nás vedie k tomu, aby **sme s dôverou** a keď je to potrebné aj v **pokore prijímali Božiu vôľu.** Vďaka tomuto daru si dokážeme **uvedomiť svoju malosť pred Bohom, svoju slabosť a hriešnosť. Ohavnosť hriechu na jednej strane a Boží majestát na strane druhej.** Máme strach z toho, že by sme sa mohli od Boha navždy odlúčiť. Cez dar bázne Božej si človek, ktorý ju nosí vo svojom srdci, **uvedomuje Božiu veľkosť.** Tento dar posilňuje úctu voči Bohu a vzbudzuje, vyvoláva radosť zo služby Bohu.

Bázi pred Bohom, ktorá ide ruka v ruke s dôverou v Boha, sa môžeme naučiť od sestry sv. Faustíny Kowalskej. Dôvera v Boha neznamena ignorovanie Jeho vôľu vyjadrenej okrem iného v prikázaniach a bázeň pred Bohom nie je nejakým obmedzením dôvery v Božie milosrdenstvo.

Práve naopak! Tieto dva postoje sa navzájom dopĺňajú pri pochopení tejto pravdy.

Sv Faustyna píše v Dzienniczku:

„Veľký Boží majestát, ktorý ma dnes prenikol a prenikáva, vo mne prebudil veľkú bázeň, ale bázeň z úcty, a nie bázeň/strach otroka. [...]. Duša sa chveje pred najmenšou urážkou voči Bohu, ale to ju nevyrušuje ani nestmavuje jej šťastie. Kde vládne láska, tam je všetko v poriadku.

Otázky do malých skupín/kruhov:

- **Z čoho máš strach? O koho sa bojíš? Osobne. V manželstve, rodine, ... obavy ktoré máš, ťa paralyzujú alebo sú impulzom?**
- **Ako vnímaš náboženstvo strachu? Vo svojom živote? Vo svojom prostredí medzi ľuďmi?**

- **Či a ako prežívaš Bázeň pred Bohom? Je tam dôvera alebo úzkosť a strach?**
- **Ľudia okolo teba majú bázeň pred Bohom?**
- **Aká výzva do budúcnosti z toho vyplýva pre teba?**

Napísal: Jozef Heske

Zdroj: prof. Dariusz Kowalczyk SJ in "Žycie duchowe"